

عنوان مقاله:

اثربخشی خودابرازگری هیجانی بر سازش یافتگی زناشویی و نشخوارفکری در زوجین نابارور

محل انتشار:

سومین کنفرانس بین المللی روانشناسی، مشاوره، تعلیم و تربیت (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسنده:

فرشته کورنگ بهشتی - کارشناسی ارشد روانشناسی بالینی گرایش خانواده درمانی، واحد خمینی شهر، دانشگاه آزاد اسلامی، خمینی شهر، ایران.

خلاصه مقاله:

هدف از پژوهش حاضر بررسی اثربخشی خودابرازگری هیجانی بر سازش یافتگی زناشویی و نشخوارفکری در زوجین نابارور میباشد. روش پژوهش حاضر از نوع هدف کاربردی و از نوع روش نیمه آزمایشی پیش آزمون و پس آزمون با یک گروه کنترل بود. جامعه آماری پژوهش حاضر شامل کلیه زوجین نابارور شهر اصفهان در سال ۱۳۹۹ بود که با استفاده از روش نمونه گیری دردسترس از بین زوجین ناباروری که به مراکز ناباروری شهر اصفهان در خردادماه مراجعه کردند، تعداد ۳۰ زوج نابارور انتخاب و به صورت تصادفی در دو گروه کنترل (۱۵ زوج) و گروه آزمایش (۱۵ زوج) قرار داده شدند. ابزار گردآوری اطلاعات شامل پرسشنامه سازگاری زناشویی لاک والاس (۱۹۵۹)، پرسشنامه نشخوار فکری هوکسما و مارو (۱۹۹۱) و بسته آموزشی خودابرازگری هیجانی که در طی ۸ جلسه ۹۰ دقیقه ای بر روی گروه آزمایش اجرا شد. داده های به دست آمده در پیش آزمون و پس آزمون با استفاده از نرم افزار SPSS نسخه ۲۲ در دو سطح آمار توصیفی (میانگین و انحراف معیار) و آمار استنباطی (تحلیل کواریانس تک متغیره) تجزیه و تحلیل گردید. نتایج به دست آمده نشان داد که بین میانگین دو گروه کنترل و آزمایش تفاوت معناداری وجود دارد و نتایج تحلیل کواریانس بیان کرد که آموزش خودابرازگری هیجانی باعث افزایش سازش یافتگی زناشویی و کاهش نشخوار فکری شده است. ($p \leq 0.05$) در نتیجه با خودآموزش ابرازگری هیجانی می توان بر بهبود سازش یافتگی زناشویی و نشخوار فکری زوجین نابارور تاثیر گذاشت.

کلمات کلیدی:

سازش یافتگی زناشویی، نشخوار فکری، خودابرازگری هیجانی.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1222887>

